

Atolankos

Kultūros, meno, literatūros leidinys

2022 m. birželio 25 d.

ŠIAULIAI

● Grįžimas
į save tarsi prie
upės ištakų

2 p.

● Senojo Pakruojo
ženklai atgimsta
dabartyje

3 p.

● Romanas kaip meilės aktas 7 p.

Metai, kurių neiškukavo gegutė

Algimantas Brikas Leonardą Skėrį nufotografavo 2016 metais jo namo verandoje, kurioje ir buvo sukauptas didžiausias kraštotyrininko prisiminimų archyvas.

Su Leonardu Skėriu (1932–2020) susipažinau prieš penkiasdešimt metų. Tuomet, 1972-aisiais, lankėme Šiaulių rajono laikraščio redakcijos organizuotą korespondentų mokyklą, kuri ruošė neetatinius redakcijos pagalbininkus. Leonardas rašydavo žinutes, pasakojimus apie žmones, paskelbdavo vieną kitą atsiminimų fragmentą, žinoma, kiek buvo leista partijos laikraštyje prisiminti. Dirbo eiguliu, fotografavo gamtos vaizdus, įdomius medžius, augalus, rašė apie žvėrių ir paukščių gyvenimą, įvairių medžių istorijas. Publikacijos pasirodydavo Akmenės bei Šiaulių rajonų laikraščiuose, žurnaluose „Mūsų girios“, „Mūsų gamta“. Vėliau bendradarbiavo laikraštyje „Šiaulių kraštas“.

Leonardas Skėrys ypač atsiskleidė atgimimo laikotarpiu, nes atsirado galimybė rašyti, pasakoti, skelbti visa tai, ką buvo sukaukęs, kas ilgus metus slėpėsi segtuvuose, prisiminimuose. Tas, apie ką anksčiau turėjo nutylėti.

Minėdami Leonardo Skėrio 90-ąsias gimimo metines, galbūt galėtume pagalvoti ir apie jo atminimo įamžinimą.

Nukelta į 4 psl.

Spaudinių paroda – Jonui Trečiokui

Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešosios bibliotekos Kraštotyros skaitykloje veikia paroda, skirta mokytojui, vertėjui, vadovėlių autoriui, politiniam veikėjui Jonui Trečiokui (1892–1938).

Parodoje eksponuojamos J. Trečioko verstos knygos, amžininkų atsiminimai.

J. Trečiokas gimė Svėdasuose (Anykščių r.), mokėsi Sankt Peterburgo pedagoginiuose kursuose. Grįžęs į Lietuvą, J. Trečiokas gyveno ir dirbo Šiauliuose. Iki 1915 metų dirbo pradžios mokyklos mokytoju. 1918–1919 metais partizanavo, buvo partizanų būrio vadas, kovojo su vokiečiais, rusais, bermontininkais. Nuo 1919 metų dirbo Šiauliuose

mokyklų inspektoriumi, dalyvavo pedagogų ir specialistų būrelyje, kuris organizavo įvairius kursus.

1919 metais surengė pedagoginius suaugusiųjų kursus, juose ir pats dėstė, taip duodamas pradžią Šiaulių suaugusiųjų gimnazijai. 1920–1921 metais J. Trečiokas buvo Šiaulių gimnazijos istorijos, 1919–1929 metais – lietuvių kalbos ir literatūros mokytojas.

J. Trečioko rūpesčiu Šiauliuose buvo įsteigtas centrinis knygų sandėlis, vėliau tapęs „Spaudos fondu“, leidžiamas žurnalas „Gyvenimas ir mokykla“. Jis buvo Lietuvos socialdemokratų partijos Šiaulių organizacijos narys, Lietuvos mokytojų sąjungos steigėjas. J. Trečiokas parašė, išvertė ir spau-

dai parengė 17 knygų: vertimų, įvairių vadovėlių, brošiūrų. Parašė ir redagavo vadovėlį „Mūsų istorijos pradžiamokslis“ (1924 m.).

Į lietuvių kalbą išvertė L. Tolstojaus „Pasaką apie tris brolius ir nebylę seserį, seną velnią ir tris velniūkščius“, B. Mulerio Munsterio „Broliuką ir sesutę“, E. Osvaldo „Batuoją katiną“, M. Tveno „Princą ir elgetą“, Š. Pero „Burtų pasaulį“, „Pelėnę“ ir kitas žinomų autorių knygas.

Mirė 1938 metų birželio 13 dieną Šiauliuose. Palaidotas Šiaulių senosiose kapinėse.

Paroda Kraštotyros skyriuje veiks iki rugpjūčio 24 dienos.

Parengta pagal bibliotekos inf.

Jonas Trečiokas tarpukariu į lietuvių kalbą išvertė garsių autorių knygas.